

Полско село.— Полскитѣ села, както и името показва, се разви-
вать изъ долинитѣ на рѣкитѣ, изъ полето. Въ чисто полскитѣ села, каквito
сѫ тѣзи въ дунавската равнина, дворищата сѫ обширни и достигатъ до
5—6—10 декара. Поради ширината на дворището, което дава възможностъ
за разполагане на широко и въ единъ етажъ на всички стопански сгради,
включая и жилищната, двуетажни сгради по правило не се строятъ,
Дворището има винаги правъ входъ отъ улицата: затворенитѣ улички,
чукми, се срѣщатъ сравнително редко. Въ полското село, по нѣкаква
нѣобяснима закономѣрностъ, почиваща дълбоко въ инстинкта, макаръ,
че топографията на мѣстността го позволява, прави улици никога нѣ



Обр. 145. — Изгледъ на с. Гложене — тетевенско.

се срѣщатъ. Почти по правило, улицитѣ сѫ тѣсни, което допринася
извѣнредно много, щото разположението на селото да не взема
много площъ, а последното обстоятелство се отразява благопри-
ятно върху общата му картина, широкитѣ и прави улици действатъ
извѣнредно грозно и отегчително, като сѫщевременно разрушаватъ
характерната му картина. Примѣръ на такива широки селски улици,
и грозния ефектъ, отъ тѣхъ, се виждатъ въ несполучливи регу-
лации на много полски села въ северна България. Улицитѣ на селото
обикновено иматъ направление отъ периферията къмъ центъра, който
най-често е селския площадъ. Ширината на улицитѣ обикновено е
въ зависимост отъ нуждата да побератъ максималното движение, което